

Zpětná vazba od účastnice kurzu- Jachting na Hebe IV pro skauty

Druhů vodních sportů, kterým se můžeme jako vodní skauti věnovat, je mnoho. Není proto tedy nijak zvlášť překvapivé, že k některým se člověk v rámci oddílu nedostane, nebo pouze velice okrajově. My se sice zapáleně věnujeme divoké vodě, zato jsme téměř nepolíbeni jakýmkoliv hlubšími znalostmi v oblasti plachtění a aktivitách s tímto souvisejícími. Z tohoto důvodu mě velice zaujal mail od HKVS, který inzeroval nabídku Českého svazu jachtingu směřovanou jak k vodním, tak suchozemským skautům. Ta spočívala v možnosti si v rámci základního kurzu jachtingu vyzkoušet plachtění na závodní lodi HEBE IV na přehradě Orlík. Nebudu tvrdit, že jsem si pod tím dovedla mnoho představit, ale stačilo to k tomu, aby nás to ještě s naším oddílovým vůdcem nalákalo k přihlášení. Není třeba napínat, nelitovali jsme.

Sraz byl stanoven na desátou hodinu ranní na molo v neoprenu. Počasí o hodinu dříve bylo nepříznivé – chladné, při konzumaci snídaně u místního obchodu v intenzivním mrholení a větru jsme se hodin následujících mírně obávali. Obavy ale byly naštěstí liché, i neopreny jsme záhy odložili a díky tomu, že ostatní potenciální jachtaři na jiných lodích se očividně nechali odradit, měli jsme Orlík víceméně pro sebe.

Majitel lodi a zároveň náš instruktor Zdeněk Sünderhauf dorazil záhy a poctil naši pětičlennou skupinku teoretickým i praktickým seznámením se s lodí T boat HEBE IV. Jak jsem již předeslala, kurz byl pro začátečníky, mezi něž se řadím, budiž mi tedy odpuštěn místy laickým výklad. Jedná se o čtvrtou loď závodní posádky HEBE, vyrobenou na míru. Posádku tvoří až šest osob, to bylo přesně splněno. Po teoretickém úvodu s ukázkou jednotlivých částí lodi a způsobu jejího ovládní, jsme byli již prakticky úkolováni. Každý z nás zaujal jednu pozici na lodi – dva u kosatky, u hlavní plachty, kormidelník a bowman. Za sebe mohu říct, že minimálně první půlhodinu jsem měla plné ruce práce se zvládnutím svého postu, ale postupně jsem začala zvládat vnímat i okolí. Na pozicích jsme se pravidelně střídali, což bylo skvělé, takže na konci dne každý z nás byl schopen vykonávat pod vedením všechny posty.

Vítr nám přál, jedině kormidelníkům trochu zatápěl, protože Orlík je znám značně proměnnými větry, což je poněkud náročné předvídat. Bylo znát, že se jedná o loď závodní, protože ačkoliv vítr nefoukal závratnou rychlostí, loď se chvílemi pohybovala rychlostí až devíti uzlů a jela ve značném náklonu, kdy jsme museli vyvažovat. To vedlo k několika příhodám, nakonec humorným, neboť dopadly dobře. Například při mém kormidlování se vítr do plachet opřel značně a plachetnice se naklonila velmi výrazně. Všichni již vyvažovali a otěž hlavní plachty nešla vyháknout - zkuste to, zároveň, co ležíte ven z lodi. Na pokyn jsem však vyostřila, již vědouce, co to znamená a vše dobře dopadlo. Po intenzivním, zhruba dvě a půl hodiny dlouhém dopolední a obědě, jsme si zhruba ještě během hodiny vše zopakovali, opět na všech postech.

Musím říct, že celá akce dosti předčila mé očekávání – počasím, praktičností výuky, rychlostí lodi a vlastně i množstvím věcí, které jsem se naučila.

Zapsala: Eliška Ebelová